

بصیر سیستانی، قاضی بصیر. (س دهم ق)، شاعر،
متخلص به بصیر. وی برادر قاضی لاغر سیستانی بود. او با
اینکه در چهار سالگی کور شد، اما از بیشتر علوم و
دانشهای رایج عصر آگاهی داشت. بصیر در سرودن شعر
استادی تمام بود.

الذریعه (۹/ ۱۳۸)، صبح گلشن (۶۶-۶۷)، فرهنگ

سخنوران (۱۳۸)، لغت‌نامه (ذیل / بصیر)، هفت اقلیم (۱/

۳۰۰).